

Adwent to bardzo ważny czas na budowę i wzmocnienie wspólnoty rodzinnej jako domowego Kościoła. Dobry Adwent przyczynia się do dobrego i znaczącego przeżywania świąt Bożego Narodzenia. I mogą temu pomóc tradycje adwentowe, które istnieją w naszym społeczeństwie od wieków. Ważne jest jednak, aby rodzina utożsamiała się z tymi tradycjami, znała je i zachowywała, dając tym samym dzieciom przykład, jak można wiernie i z pokorą czekać na przyjście Chrystusa. † 1. Modlitwa w gronie rodzinnym

Wspólna modlitwa wzmacnia naszą relację z Bogiem i rozpala nas wewnątrz. Jest to prosty, ale skuteczny sposób, aby wśród codziennych trosk zatrzymać się razem i porozmawiać z Bogiem, przez co otworzyć swoje serca na siebie nawzajem. W tym celu można napisać intencje z dziećmi na każdy dzień Adwentu i dać każdemu członkowi rodziny możliwość pomodlenia się w tej intencji.

2. Czytanie Pisma Świętego

Postanowienie codziennego rozmyślenia nad Słowem Bożym może być jedną z najlepszych decyzji na ten czas dla całej rodziny. Fragmenty Pisma Świętego na czas Adwentu są bardzo bogate w symbolikę. Dlatego warto przeczytać ten fragment z dziećmi na dany dzień i spróbować wyjaśnić (wiele komentarzy można znaleźć na stronach internetowych). Następnie dać dzieciom możliwość znalezienia symbolu ukrytego w Słowie Bożym i spróbować odpowiednio zastosować go w życiu duchowym. Wcześniej można przygotować taki symbol,

aby dzieci mogły również wizualnie odczytać jego znaczenie.

3. Wytrwać w dobrych postanowieniach

Podczas Adwentu można spróbować skierować wysiłek wszystkich członków rodziny na takie kwestie, jak uważne słuchanie, cierpliwość, otwartość na innych. Na przykład, przy stole słuchamy innych, nie przerywając im; najpierw dajemy jedzenie innym, a potem sobie; rezygnujemy z jednej łyżki cukru lub jakiegoś programu telewizyjnego; zadowolamy się tym, co mamy bez marudzenia i proszenia. Takie decyzje mogą być zarówno indywidualne, jak i rodzinne. Cała rodzina, wraz z rodzicami, ma jeden cel. Oczywiście dbanie o dobry przykład i strach przed braterskimi upomnieniami doskonale nas motywują.

4. Przygotowanie latarni i wspólne uczestnictwo w Roratach

Roraty są zwykle porannym nabożeństwem w całkowitej ciemności. Ważne jest, aby zwrócić uwagę dziecka na Roratkę – główną świecę przy ołtarzu, symbolizującą Maryję, która w ciemności Adwentu w swoim łonie niesie światu Chrystusa – Prawdziwe Światło. Na Roraty przychodzi się z lampionami, od wewnątrz oklejonymi kolorowym papierem, przypominającymi gotyckie witraże z symboliką chrześcijańską lub scenami biblijnymi. Z praktyki wiem, że dzieci są bardzo dumne z lampionów przygotowanych własnymi rękoma, zwłaszcza jeśli są wykonane dzięki pomocy rodziców.

5. Wędrowną figurą Matki Bożej

W wielu parafiach istnieje zwyczaj pod koniec Mszy roratniej dawania komuś z dzieci figury Matki Bożej, którą zabierają do domu, a następnego dnia przynoszą do świątyni. Zwykle odbywa się to poprzez losowanie kartek z nazwiskami chłopców i dziewcząt, którzy dzień wcześniej wykonali szczególne zadanie roratnie. W domu cała rodzina przed figurą odprawia rodzinną liturgię, wybierając najbardziej odpowiednie dla siebie praktyki duchowe.

6. Kalendarz adwentowy

Obecnie istnieje wiele możliwości zakupu gotowego kalendarza. Zwykle jest przygotowywany z niespodziankami i prezentami. Osobiście nie jestem zwolenniczką takich kalendarzy. Wydaje mi się, że to tylko uczy dzieci robienia rzeczy za nagrodę, a tym, na co najbardziej czekają w tym momencie, jest otrzymanie prezentu. Kalendarz adwentowy najlepiej zrobić samemu. Na przykład mogą to być puste pudełka, do których zostaną włożone myśli i postanowienia adwentowe (udział w Roratach, rekolekcje, pomoc potrzebującym, życzenia świąteczne). Wtedy dzieci z niecierpliwością czekają na otwarcie kalendarza adwentowego, aby dokonać czynu miłości.

7. Tradycyjna szopka z sianem dobrych uczynków

Ciekawym momentem przygotowania rodziny do Bożego Narodzenia może być moment zainwestowania w żłobek siana dobrych uczynków. Zwyczaj ten pochodzi z Francji. W pierwszą niedzielę Adwentu rodzina przygotowuje puste żłobki. Wieczorem każdego dnia, podczas modlitwy, dzieci wraz z rodzicami robią rachunek sumienia za przeżyty dzień, a za każdy dobry uczynek, który popełnili w ciągu dnia, wkładają słomkę do żłobka. Jest to dar każdego członka rodziny dla Bożego Dzieciątka. Jednocześnie można zwrócić uwagę dzieci, że im więcej siana znajdzie się w żłobie, tym bardziej miękkie będzie przygotowane miejsce dla Dzieciątka. Zachęca to do wykonywania jak największej liczby dobrych uczynków i okazywania współczucia

bliźnim.

8. Przygotowanie świątecznych kartek z życzeniami

Dzisiaj powszechnym trendem jest wysyłanie krótkich wiadomości tekstowych na Boże Narodzenie: „Wesołych Świąt!”. Tradycja pisania pocztówek i listów zanika. Dlatego dobrym zwyczajem w rodzinie może być wspólne robienie świątecznych kartek z życzeniami, biorąc pod uwagę ich religijny charakter. Ważne jest, aby pamiętać o tych krewnych i przyjaciółach, którzy najbardziej potrzebują uwagi.

9. Słoik wdzięczności

Uważam, że wyrazy wdzięczności należy praktykować każdego dnia, ponieważ wtedy łatwiej jest docenić to, co mamy, niż skupiać się na życiu innych. Można przygotować słoik w domu i codziennie wrzucać tam kawałek papieru z tym, za co jesteśmy wdzięczni w tym dniu. Jeśli dzieci są małe, można z nimi o tym porozmawiać. Codziennie pytać ich, z czego są zadowoleni lub za co chcą podziękować, co najbardziej im się podobało.

Prawdopodobnie odpowiedzi mogą nas zaskoczyć, wydawać się śmieszne, ale warto je zapisać, pokazując, że są dla nas ważne. Dzieci same w sobie są pełne wdzięczności i radości, ale warto je nauczyć, jak się na tym skupić. Taka praktyka nauczy również doceniać pracę innych. Pierwszego dnia Bożego Narodzenia cała rodzina może wspólnie czytać kartki z podziękowaniami.